

ներ կը բերէր: Պատասխանեցին որ
Բոտանիատայ հրաժարիլ միայն կը
մնար: Պարապ տեղը Բորիլ Սլան
շուտ մը վարեններն և Գոմաններն
ժողովելով, կայսեր ներկայացուց, ու
րոնք կայսեր համար մահն աչք առեր
էին: Բոտանիատ, պատրիարքին խա-
ղաղական խրատուց մտիկ ընելով, որո-
շեց քաշուիլ: Լայն վերարկուի մը ներ-
քե ծածկելով իր կայսրական զգեստ-
ները՝ Սուրբ Սոփիայի եկեղեցին ա-
պաւինեցաւ: Բորիլ, զայրանալով ա-
նոր թուլութեան վերայ, ետեւէն
վազեց, և տեննելով անոր վերար-
կուին տակ՝ կայսրական զարդերն,
ամարդաբար քաշեց առաւ ձեռքէն,
երեսէն ի վեր պոռալով, որ թագա-
զուրկ կայսեր մը զարդերն չէին ա-
նոնք:

Մինչդեռ աննկարագրելի խառնա-
կութեան մէջ, Կոմնենեանց կողմաւ
կիցներն Պալատին մէջ զԱլեքսիս կայ-
սըր կը հրատարակէին, քանի մը անձ-

նանուէր բարեկամք տեննելով որ Բո-
տանիատ շատ մօտ էր խառնակու-
թեանց, Հըչակաշոր անուանեալ Ս.
Աստուաճաճնի եկեղեցին տարին, որ
է հիմակուան Սուլու-Մանասորըն 'ի
Սամաթիա¹: Հոն՝ խեղճն կրօնաւոր
եղաւ, և այնպիսի նուաստացուցիչ
անկմանէն վերջն շատ չապրեցաւ և
հոն թաղուեցաւ: Երեք տարի միայն
թագաւորեբ էր, 1078 մարտի 31էն
մինչև 1081 ապրիլ մէկ:

Խահակ Կոմնենոս, որ իր ցեղին
առաջինն եղաւ կայսերական թագը
կրող, երկու տարի միայն թագաւո-
րեց, և իբր թէ ճամբայ բացաւ իւր
տոհմին: Ալեքսիս եղաւ այն մեծ և
փառաւոր թագաւորական ցեղին ի-
րական գլուխն:

(Շարայարեի)

1. Այս եկեղեցին Ռոմանոս Ազուրոս շինած
էր. 1643էն Սուլդան Իպրահիմի հրամանաւ 'ի
Յունաց Հայոց անցաւ:

Ա. Զ. Դ.

Բագմավիպի (Պրակ ԺԲ. էջ 550) ծանօթութեամ մէջ վառերգակ Ամիրջանեանի համար լսուած
էր, թէ Ռուսիոյ տէրութեամ ծախքով Խոսկիոյ մէջ երգեցողութեամ արուեստը կատարելագործեց.
սակայմ յետոյ իմացամբ միշտը. որ ոչ թէ ռուսակ. տէրութեամ, այլ ազմիւ ազգայնոց Կոստանդին
Հիշարեանի, Ստամբուլի, Լոյսյանի և իւր աղա ըմկերմերու ձեռնտութեամբ ի գլուխ համեց այմ
գործը: Բ. Բեգլար Ամիրջանեամ Գեորգեամ մեմարամուր եղած չէ բմաւ, այլ Ներսիսեան վար-
ժարամի մէջ միայմ կատարած է իւր մախմական ուսմունքը, ուսկից դիտարդուութիւմ ունէր ամցմել
Գեորգեամ մեմարամը: